

เล่ม ๓๒ หน้า ๕๓๒๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๘

ตั้งวัน มหาอำมาตย์โท พระยามหาอำมาตยาธิบดี นั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ไป เป็นอุปราชมณฑลภาคตะวันตก แล เป็นสมุหเทศาภิบาลมณฑลนครไชยศรีด้วย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ มหาเสวกโท เจ้าพระยาศรีวิไชยสินิทร สมุหเทศาภิบาลมณฑลนครไชยศรี มาเป็นผู้ช่วยเสนาบดีกระทรวงวัง

ตำแหน่งอุปราชมณฑลภาคพายัพ แล สมุหเทศาภิบาลมณฑลพายัพ ซึ่งว่างอยู่นั้น ทรงพระราชดำริเห็นว่า นายพลโท หม่อมเจ้าบวรเดช ราชองครักษ์พิเศษ ผู้ช่วยเสนาบดีกระทรวงกระต่าใหม่ จะเรการบั้นใหญ่ ทหารบก แล ผู้รั้ง ผู้บังคับการโรงเรียน บั้นใหญ่ สมควรที่จะเป็นตำแหน่ง ทั้ง ๒ ซึ่งว่างอยู่นี้ได้ จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ นายพลโท หม่อมเจ้าบวรเดชไป เป็นอุปราชมณฑลภาคพายัพ แล สมุหเทศาภิบาลมณฑลพายัพ รับราชการสนอง พระเดชพระคุณ ตั้งไป

พระบรมราชโองการดำรัสตั้ง วันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ เป็นวันที่ ๑๘๗๘ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

ประกาศเพิ่มเติมเครื่องหมายนามสกุลสำหรับราชตระกูล

มีพระบรมราชโองการดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ว่า ได้ทรงคำนึงถึงนามสกุลอันได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ชานาน พระราชทาน แก่ผู้ที่สืบต่อจากราชตระกูลลงมาโดยสายต่าง ๆ นั้น ครั้นเมื่อล่วงกาลนานไปหลายชั้นชั่วบุรุษ

ก็จะไปปะปน กับ นามสกุล ตามัญ จนจะทราบไม่ได้ว่า นามสกุลไหน
สำหรับราชตระกูล เพราะไม่มีเครื่องหมาย ที่สังเกต ทรงพระราช
ดำริห์ เพื่อจะดำรงนามสกุลสำหรับราชตระกูลให้ ยืนยงอยู่ชั่วกัลปาวสาน จึง
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า บรรดา
นามสกุล ซึ่งได้ ทรง ชานน พระราชทาน แก่ผู้ สืบสาย ราช ตระกูล ทั้ง ปวง นั้น
ให้ มีคำ ว่า “ ญกรุงเทพ ” เพิ่มท้ายนามสกุลนั้น ๆ เพื่อให้เป็นเครื่องหมาย
หมายว่า นาม สกุล นั้น เป็น นามสกุล สำหรับราช ตระกูล เช่น นามสกุล
“ มาตากล ” ซึ่งได้ โปรดเกล้าฯ ชานนพระราชทาน แก่ผู้ สืบสาย จาก
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าพ้ามหาเมธา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ นั้น
ให้เติมคำ “ ญกรุงเทพ ” ลงข้างท้ายดังนี้ “ มาตากล ญกรุงเทพ ”
ชื่อนามสกุล “ พิงบุญ ” ซึ่งโปรดเกล้าฯ ชานนพระราชทานแก่จางวางโท
พระยาประสิทธิ์ศุภการ หม่อมหลวงเพื่อ ก็ให้เติมคำ “ ญกรุงเทพ ”
ลงข้างท้ายคือ “ พิงบุญ ญกรุงเทพ ” ดังนี้เป็นตัวอย่าง รวมความว่า
นามสกุลใดที่มีคำ “ ญกรุงเทพ ” ข้างท้ายให้ พึงเข้าใจว่า นามสกุลนั้น
เป็น นามสกุล สำหรับ ราชตระกูล เพราะฉะนั้น ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเติมได้
เป็นผู้ สืบสาย ราชตระกูลใช้คำ “ ญกรุงเทพ ” เป็น นามสกุล ฤๅ ต่อ
ท้าย นามสกุล ของตน แม้แต่ผู้ที่ได้ รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
พิเศษให้ ถือ นามสกุล สำหรับ ราช ตระกูลได้ เช่นพวก บุตร นายเจริญ
ซึ่ง เป็น บุตร บุญธรรม ของ เจ้าพระยาอภัยราชสามหายติชธรรมร มีได้เป็น
ผู้ สืบสาย จาก ราชตระกูล แต่ เจ้าพระยาอภัยราชสามหายติชธรรมร ขอ พระ
ราชทานพระบรมราชานุญาตให้ ถือนาม สกุล “ สุทัศน์ ” ได้ แต่ได้

โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตแก่นั้น ก็ให้คงใช้คำว่า
 “สุทัศน์” เป็น นามสกุล ตาม พระบรมราชานุญาต แต่จะเติมคำ
 “ณกรุงเทพ” ลงด้วยไม่ได้เป็น อันขาด

นามสกุลสำหรับราชตระกูลที่ได้ โปรดเกล้า โปรดกระหม่อม ขนาน
 พระราชทานแล้ว คือ

เจษฎางกูร	ณกรุงเทพ
นรินทรางกูร	ณกรุงเทพ
เทพหัตติน	ณกรุงเทพ
มนตรีกุต	ณกรุงเทพ
อิสรางกูร	ณกรุงเทพ
อินทรางกูร	ณกรุงเทพ
สุริยกุต	ณกรุงเทพ
พิงมบุญ	ณกรุงเทพ
ฉัตรกุต	ณกรุงเทพ
คารวากร	ณกรุงเทพ
ดวงจักร	ณกรุงเทพ
สุทัศน์	ณกรุงเทพ
ชาภรณ์กุต	ณกรุงเทพ
มาตาทกุต	ณกรุงเทพ

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๓๒ หน้า ๒๓๒๓

กตัญญู	ณกรุงเทพฯ
เดชาดิวงศ์	ณกรุงเทพฯ
พนมวัน	ณกรุงเทพฯ
บุญชู	ณกรุงเทพฯ
ทินกร	ณกรุงเทพฯ
วัชรวงศ์	ณกรุงเทพฯ
ชมแต่ง	ณกรุงเทพฯ
ดันทวงศ์	ณกรุงเทพฯ
นิลรัตน์	ณกรุงเทพฯ
อรุณวงศ์	ณกรุงเทพฯ
กบิตตา	ณกรุงเทพฯ
ปราโมช	ณกรุงเทพฯ
ศิริวงศ์	ณกรุงเทพฯ
คเนจร	ณกรุงเทพฯ
ดตาวลัย	ณกรุงเทพฯ
ชุมสาย	ณกรุงเทพฯ
สุบรรณ	ณกรุงเทพฯ
สิงหรา	ณกรุงเทพฯ
จักรพันธ์	ณกรุงเทพฯ
ภาณุพันธ์	ณกรุงเทพฯ
จิตรพงศ์	ณกรุงเทพฯ

นพวงศ์	ณกรุงเทพ
ดุษฎีประติษฐ	ณกรุงเทพ
กฤตากร	ณกรุงเทพ
ศุขสวัสดิ์	ณกรุงเทพ
ทิววงศ์	ณกรุงเทพ
ทองใหญ่	ณกรุงเทพ
เกษมสันต์	ณกรุงเทพ
กมตาคัน	ณกรุงเทพ
เกษมศรี	ณกรุงเทพ
ศรีขวัญ	ณกรุงเทพ
ทองแถม	ณกรุงเทพ
ชุมพด	ณกรุงเทพ
เทวะกฤต	ณกรุงเทพ
สวัสดิ์กฤต	ณกรุงเทพ
จันทร์ทิต	ณกรุงเทพ
ชยางกูร	ณกรุงเทพ
วรวรณ	ณกรุงเทพ
ติศกฤต	ณกรุงเทพ
โสภางค์	ณกรุงเทพ
โสณกฤต	ณกรุงเทพ
วัฒนวงศ์	ณกรุงเทพ

วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๘

ราชกิจจานเบกษา

เล่ม ๓๒ หน้า ๒๓๒๕

สัตว์ดิถีวัน	ณกรุงเทพ
ไชยยันต์	ณกรุงเทพ
อลัน	ณกรุงเทพ
ตั้งชก	ณกรุงเทพ
บัทมสิงห์	ณกรุงเทพ
อิศวเสนา	ณกรุงเทพ
พยัคฆเสนา	ณกรุงเทพ
ดหาวุธ	ณกรุงเทพ
รัชนิกร	ณกรุงเทพ
รองทรง	ณกรุงเทพ
อิศวศักดิ์	ณกรุงเทพ
กำภู	ณกรุงเทพ
นันทศักดิ์	ณกรุงเทพ
วรรัตน์	ณกรุงเทพ
นอรัตน์	ณกรุงเทพ
ปาดกะวงศ์	ณกรุงเทพ
เด่นวงศ์	ณกรุงเทพ
นรินทร์กุล	ณกรุงเทพ

74

ประกาศมาณวันที่ ๑ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘

เปน วันที่ ๑๘๗๘ ในรัชกาลปัตยุมันนี้